

Съ постановление на Министерския съветъ подъ № 1795 отъ 7. IX. т. г., обнародвано въ Д. в. брой 203 отъ 12 септемврий, се забрани клането на телетата и малачетата до 1½ година, прасета до 60 кгр. живо тегло и на агнета до 10 кгр. Съ тази мѣрка, безспорно, се целеше спиране намалението на добитѣка. Прилагането, обаче, на тази наредба предизвика силна реакция и негодувание отъ страна на стопанитѣ скотовѣдци. Принудителното доотглеждане на телетата и малачетата при сегашната низка пазарна цена на добитѣка и несъразмѣрно по-високата цена на зърнения и тревенъ фуражъ, силно увреждаше интереса на стопанина-производителъ.

Земедѣлската Камара, върна на своето предназначение да защитава справедливитѣ искания на земеделското производително население и въ този случай не можеше да остане индиферентна и съ специаленъ докладъ поиска наредбата за клането на младия добитѣкъ да бѣде сжщественно измѣнена. Подобни доклади, по този въпросъ, направиха и другитѣ Земеделски Камари и съюза на говедовѣднитѣ дружества въ България. Становището на Камарата, относно наредбата за забраната клането на младия добитѣкъ, се вижда отъ доклада, който даваме по, долу изцѣло:

ДОКЛАДЪ

отъ Плъвенската Земеделска Камара относно забраната клането на младъ добитѣкъ.

По сведения на главната дирекция на статистиката броя на говеждия добитѣкъ презъ 1926 год. е билъ 1,817,734 глави, а при последното преброяване, станало на 31 декемврий 1934 год., сжщия е намаленъ на 1,497,624 глави. Значи за единъ периодъ отъ 8 години числения съставъ на говеждия добитѣкъ е намалялъ съ 320,113 глави или срѣдно на година съ по 40,014 глави. За сжщия периодъ биволския добитѣкъ е намалялъ съ 70,000 глави. Този въпросъ бѣ сложенъ на разглеждане и въ Министерския съветъ и бѣ възложено на една голѣма междуведомствена комисия да установи причинитѣ за намалението на едрия добитѣкъ и да посочи мѣрките, които трѣбва да се взематъ за спиране на това намаление. Безъ да влизаме въ разборъ и да анализираме причинитѣ, които предизвикаха упадѣка въ най-важния клонъ на нашето животновѣдство, смѣтаме, че отъ народостопански и висши държавни съображения умѣстно и целесъобразно е да се взематъ необходимитѣ законодателни и административни мѣрки за спасяване на нашето говедовѣдство. Като логична последица отъ този фактъ дойде постановле-